
256

Besluit van 21 maart 1994 tot uitvoering van artikel 2, tweede lid, van de Tabakswet (Besluit teergehalte sigaretten)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 15 november 1993, GVC/ADT 93.3362, gedaan mede namens Onze Minister van Economische Zaken;

Gelet op richtlijn nummer 90/239/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 17 mei 1990 betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake het maximale teergehalte in sigaretten (Pb EG L 137), alsmede op artikel 2, tweede lid van de Tabakswet;

De Raad van State gehoord (advies van 3 februari 1994, nr. W13.93.0751);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur van 7 maart 1994, uitgebracht mede namens Onze Minister van Economische Zaken;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

In dit besluit wordt onder teer verstaan het ongezuiverde watervrije condensaat van rook zonder nicotine.

Artikel 2

Met ingang van 31 december 1997 mag het teergehalte van een sigaret niet meer bedragen dan 12 milligram.

Artikel 3

Tot en met 30 december 1997 mag het teergehalte van een sigaret niet meer bedragen dan 15 milligram.

Artikel 4

Als methode van onderzoek, die bij uitsluiting beslissend is voor de vaststelling of met betrekking tot een sigaret aan de in dit besluit ter zake van het teergehalte gestelde eis is voldaan, wordt aangewezen de meting

volgens de ISO-normen 4387 en 3400. Verificatie vindt plaats volgens ISO-norm 8243.

Artikel 5

1. Dit besluit treedt in werking met ingang van 1 juli 1994.
2. Sigaretten die vóór de inwerkingtreding van dit besluit zijn vervaardigd en niet voldoen aan de in artikel 3 gestelde eis, mogen bedrijfsmatig worden verstrekt of daartoe aanwezig zijn tot en met 31 december 1994.
3. Sigaretten die vóór 31 december 1997 zijn vervaardigd en die voldoen aan de in artikel 3 gestelde eis, doch niet aan die, gesteld in artikel 2, mogen bedrijfsmatig worden verstrekt of daartoe aanwezig zijn tot en met 31 december 1999.

Artikel 6

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit teergehalte sigaretten.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 21 maart 1994

Beatrix

De Minister van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. d'Ancona

De Minister van Economische Zaken,
J. E. Andriessen

Uitgegeven de *veertiende* april 1994

De Minister van Justitie,
E. M. H. Hirsch Ballin

NOTA VAN TOELICHTING

De Raad van de Europese Gemeenschappen heeft op 17 mei 1990 een richtlijn vastgesteld betreffende de onderlinge aanpassing van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de Lid-Staten inzake het maximale teergehalte in sigaretten (nummer 90/239/EEG, PbEG L 137).

Ingevolge artikel 2, tweede lid, van de Tabakswet kunnen in het belang van de volksgezondheid eisen worden gesteld, waaraan tabaksprodukten moeten voldoen ter zake van de samenstelling, zoals het nicotinegehalte en de hoeveelheden teer en koolmonoxyde die bij de verbranding ontstaan. Bij die maatregel kan een methode van onderzoek worden aangewezen, die bij uitsluiting beslissend is voor de vaststelling of met betrekking tot een produkt al dan niet aan de daaraan gestelde eisen is voldaan. Het onderhavige besluit strekt tot uitvoering van het bepaalde in de richtlijn op grond van voornoemd artikellid van de Tabakswet.

In de richtlijn worden uitsluitend eisen gesteld aan sigaretten; aan de overige tabaksprodukten worden (nog) geen eisen gesteld. De richtlijn is ingegeven door de volgende doelstellingen: enerzijds het wegnemen van belemmeringen voor het handelsverkeer en diensgevolge voor de totstandbrenging en de werking van de interne markt, anderzijds de bescherming van de gezondheid van de mens. Wat dit laatste betreft, heeft de Raad overwogen dat de risico's van longkanker groter zijn naarmate de gerookte tabak een hoger teergehalte heeft, alsmede dat de Europese Raad te Milaan op 28 en 29 juni 1985 heeft onderstreept dat het van belang is om een Europees actieprogramma ter bestrijding van kanker te lanceren.

De richtlijn voorziet in termijnen die consumenten – voor zover zij niet stoppen met roken, hetgeen véél wenselijker is dan het overgaan op sigaretten met een lager teergehalte – en producenten in de gelegenheid stellen zich geleidelijk aan te passen aan produkten met een lager teergehalte. Met ingang van 31 december 1997 mag het teergehalte van sigaretten niet meer bedragen dan 12 milligram (artikel 2). Met ingang van 1 juli 1994 tot 31 december 1997 mag het teergehalte van sigaretten niet meer bedragen dan 15 milligram (artikel 3). Tot twee jaar na 31 december 1997, respectievelijk een half jaar na 1 juli 1994, mogen nog sigaretten met een te hoog teergehalte bedrijfsmatig worden verstrekt of daartoe aanwezig zijn, indien die sigaretten al waren vervaardigd vóór de van toepassing zijnde data (1 juli 1994: sigaretten met een teergehalte boven de 15 milligram; 31 december 1997: sigaretten met een teergehalte boven de 12 en niet hoger dan 15 milligram). Na 31 december 1994 mogen derhalve uitsluitend sigaretten bedrijfsmatig worden verstrekt met een teergehalte van ten hoogste 15 milligram en na 31 december 1997 met een teergehalte van ten hoogste 12 milligram. Een en ander is geregeld in artikel 5, tweede en derde lid.

Het ontwerp-besluit is op grond van artikel 12, tweede lid, van de Tabakswet in de Staatscourant bekendgemaakt (Stcrt. 9 juni 1993, 106). Het ontwerp is tevens voorgelegd aan beide kamers der Staten-Generaal. Aangezien het hier om implementatie van bepalingen van de richtlijn gaat die geen inhoudelijke keuzes laten aan de nationale wetgever, spreekt het voor zich dat er bij de eerste ondergetekende nauwelijks reacties zijn binnengekomen die een inhoudelijke aanpassing beogen.

Wel is, zowel door de Tweede Kamer als door de tabaksindustrie, ervoor gepleit om het onderhavige besluit tegelijk met het ontwerp-Aanduidingenbesluit tabaksprodukten in werking te laten treden. Hierdoor kunnen de aanpassingen, die de verpakkingen moeten ondergaan, in één keer plaatsvinden. Teneinde beide besluiten op een zo kort mogelijke

termijn tegelijkertijd in werking te laten treden, is tussen het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur en het Ministerie van Economische Zaken enerzijds en de vertegenwoordigers van de tabaksindustrie anderzijds, overeengekomen om de inwerkingtredingsdatum op 1 juli 1994 te bepalen.

Omdat de tabaksindustrie dus geruime tijd tevoren op de hoogte is van de inwerkingtredingsdatum, alsmede gelet op de inmiddels fikse vertraging bij de implementatie van de richtlijn, is besloten om de overgangstermijn in artikel 5, te laten sporen met de betreffende termijn in de richtlijn.

De door de richtlijn voorgeschreven datum van vaststelling van de maatregel, liggende 18 maanden na kennisgeving van de richtlijn – 18 mei 1990, derhalve 18 november 1991 – kon niet worden gehaald. Grote werkdruk op het verantwoordelijke ambtelijke apparaat, overleg tussen de betrokken ministeries en met de tabaksindustrie, alsmede de in artikel 12, tweede lid, van de Tabakswet voorgeschreven bekendmaking van het ontwerp in de Staatscourant onder gelijktijdige overlegging van het ontwerp aan de beide kamers der Staten-Generaal met de daarbij behorende inspraaktermijn zijn daar debet aan.

Het bedrijfsmatig verstrekken of daartoe aanwezig hebben van tabaksprodukten die niet aan de samenstellingseisen voldoen, is op grond van artikel 3 van de Tabakswet verboden. Overtreding van dit verbod is gelet op artikel 20, eerste lid, van de Tabakswet strafbaar gesteld via de Wet op de economische delicten.

Het onderhavige besluit strekt tot uitvoering van een richtlijn van de Raad van de Europese gemeenschappen. Voor het bedrijfsleven nemen de lasten toe: zij zullen het productieproces geleidelijk moeten aanpassen. Uit dereguleringsoogpunt ontmoet het besluit voor het overige echter geen bezwaren.

De Staatssecretaris van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur,
H. J. Simons

De Minister van Economische Zaken
J. E. Andriessen